

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2008

Utgiven i Helsingfors den 16 december 2008

Nr 828—833

INNEHÅLL

Nr		Sidan
828	Lag om flyttning av fordon	2553
829	Lag om ändring av 28 § i vägtrafiklagen	2557
830	Lag om ändring av 64 § i fordonslagen	2558
831	Lag om ändring av 12 b § i lagen om förvaltningsdomstolarna	2559
832	Statsrådets förordning om arbets- och näringscentraler samt arbets- och näringsbyråer	2560
833	Skatteförvaltningens beslut om skattefria resekostnadsersättningar under 2009	2563

Nr 828

Lag

om flyttning av fordon

Given i Helsingfors den 5 december 2008

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på flyttning av fordon och hantering av fordon efter flyttningen. Vad som i denna lag bestäms om fordon gäller också sedvanliga föremål i ett fordon. På andra föremål i fordon tillämpas hittegodslagen (778/1988).

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

- 1) *fordon* ett fordon enligt definitionen i 2 a § i vägtrafiklagen (267/1981),
- 2) *väg* en väg enligt definitionen i 2 § 1 punkten i vägtrafiklagen,
- 3) *terräng* terräng enligt definitionen i 3 § 2 punkten i terrängtrafiklagen (1710/1995),
- 4) *närflyttning* flyttning av ett fordon till en plats i omedelbar närhet av dess ursprungliga placeringsplats,

5) *upplagsflyttning* flyttning av ett fordon till ett upplag som anvisas av kommunen,

6) *skrotfordon* ett fordon som är avfall enligt definitionen i 3 § 1 mom. 1 punkten i avfallslagen (1072/1993).

3 §

Förvaring och hantering av flyttade fordon

Kommunen ska ha tillgång till ett upplag för förvaring och annan hantering av fordon som flyttats. Kommunen ansvarar för ordnandet av förvaringen och den övriga hanteringen av fordon som flyttats till upplaget.

4 §

Skyldigheten att flytta fordon från olycksplatser

Ett fordonets ägare, innehavare och förare är skyldiga att utan dröjsmål och senast inom två dygn efter en trafikolycka flytta fordonet från olycksplatsen. Bestämmelser om flytt-

RP 78/2008
KoUB 12/2008
RSv 105/2008

ning av fordon i samband med en olycka där någon har omkommit eller skadats svårt finns i 60 § i vägtrafiklagen.

Har inte fordonet flyttats inom den tid som fastställts i 1 mom., är väghållningsmyndigheten skyldig att göra en upplagsflyttning. Vid trafikolyckor som sker på enskilda vägar sköter kommunen upplagsflyttningar på motiverad begäran från väghållaren för den enskilda vägen.

Om fordonet står så att det äventyrar trafiksäkerheten, är polisen skyldig att flytta fordonet utan dröjsmål.

5 §

Flyttning med stöd av parkeringsbestämmelser

Har ett fordon parkerats på en väg i strid med en bestämmelse om parkering, får väghållningsmyndigheten eller den kommunala parkeringsövervakaren utföra en närflyttning eller upplagsflyttning tidigast två dygn efter det att fordonet parkerats i strid med bestämmelsen.

Har ett fordon parkerats på ett privat område eller i terrängen i strid med en bestämmelse om parkering, utför kommunen eller den kommunala parkeringsövervakaren en närflyttning eller upplagsflyttning efter två dygn på motiverad begäran från områdets ägare eller innehavare.

Om fordonet har parkerats så att det äventyrar trafiksäkerheten, är polisen skyldig att flytta fordonet utan dröjsmål. Medför ett parkerat fordon betydande olägenhet för väganvändningen, får polisen, väghållningsmyndigheten eller den kommunala parkeringsövervakaren utföra en närflyttning eller upplagsflyttning utan dröjsmål.

Har ett fordon parkerats i strid med 33 § i räddningslagen (468/2003), får polisen utföra en närflyttning eller upplagsflyttning utan dröjsmål.

6 §

Flyttning på grund av arbete som utförs eller evenemang som ordnas inom vägområdet

Medför ett parkerat fordon olägenhet för

underhåll eller renhållning eller reparations- eller byggarbeten inom vägområdet, får väghållningsmyndigheten utföra en närflyttning. Detsamma gäller vid ett evenemang som med väghållarens tillstånd ordnas inom vägområdet. På enskilda vägar sköter kommunen närflyttningen på motiverad begäran från väghållaren för den enskilda vägen.

Om det på förhand är känt att ett arbete eller ett evenemang ska ske inom vägområdet, ska flyttningen av fordon meddelas minst två dygn på förhand genom lämplig märkning på området eller genom ett meddelande.

Om en närflyttning av ett fordon inte kan utföras på grund av trafik eller utrymmesbrist eller av andra motsvarande orsaker, får en upplagsflyttning av fordonet utföras.

7 §

Flyttning av ett övergivet fordon

Om det utifrån ett fordonets värde, skick och andra faktorer som kan konstateras utvändigt är uppenbart att fordonet är övergivet men inte är skrotfordon, är väghållningsmyndigheten inom sitt område skyldig att flytta fordonet till ett upplag. Ett övergivet fordon på en enskild väg eller ett privat område flyttas av kommunen till ett upplag på motiverad begäran från väghållaren för den enskilda vägen eller innehavaren av det privata området. Bestämmelserna i denna paragraf gäller även flyttning på polisens begäran av ett övergivet fordon som omhändertagits av polisen.

8 §

Flyttning av skrotfordon

Kommunen är skyldig att sörja för flyttningen av skrotfordon inom sitt område, om skrotfordonets innehavare försummar sin skyldighet enligt avfallslagen att föra fordonet till en ändamålsenlig mottagningsplats. Från en privat gårdsplan, ett privat upplagsområde och andra särskilda områden som är avsedda för privat bruk flyttar kommunen dock skrotfordon endast på motiverad begäran från privatområdets innehavare.

Kommunen får lämna ett skrotfordon som omfattas av producentansvaret enligt 18 b § 1 mom. 4 punkten i avfallslagen direkt till insamlare och förbehandlare som avses i 18 l § 1 mom. i avfallslagen. Innan ett skrotfordon flyttas ska den sista ägare till fordonet som antecknats i fordonstrafikregistret eller någon annan känd ägare eller innehavare informeras om flyttningen. Meddelandet ska innehålla en uppmaning att flytta skrotfordonet inom sju dagar vid äventyr att fordonet förs till avfallshandtering på det sätt som avses ovan i detta moment. Om ägaren inte är känd, ska ett meddelande fästas på ett synligt ställe på skrotfordonet.

Ett meddelande enligt 2 mom. behöver inte lämnas, om skrotfordonet har brunnit eller annars är i sådant skick att det utgör fara för miljön eller för människor.

Bestämmelser om skyldigheten för ett skrotfordons innehavare att föra fordonet till en ändamålsenlig mottagningsplats och om förbud att överge avfall finns i avfallslagen.

9 §

Meddelande om flyttning av fordon och flyttningsbeslut

Myndigheten ska muntligen eller skriftligen underrätta fordonets ägare eller innehavare om en närflyttning eller lämna ett meddelande om flyttningen på ett synligt ställe på fordonet. Myndigheten ska upprätta ett protokoll över närflyttningen av fordonet eller göra någon annan skriftlig anteckning i ett dokument som gäller flyttningen.

Myndigheten ska meddela ett skriftligt beslut om en upplagsflyttning och beslutet ska bevisligen delges den sista ägare som antecknats i fordonstrafikregistret eller någon annan känd ägare eller innehavare. En kopia av beslutet eller en förteckning med de uppgifter som är av betydelse för identifieringen av flyttade fordon ska även sändas till polisen. Om fordonets ägare inte är känd, kan delgivandet ske genom kungörelse på ifrågavarande kommuns anslagstavla under minst 30 dagar så som bestäms i lagen om offentliga kungörelser (34/1925). Beslutet ska meddelas utan dröjsmål efter flyttningen och det ska

innehålla en uppmaning att hämta fordonet inom 30 dagar från delfäendet vid äventyr att fordonet övergår i kommunens ägo.

Beslut enligt 2 mom. meddelas av den myndighet som har flyttat fordonet. Orsaken till flyttningen, vilket fordon som flyttats, varifrån och vart fordonet flyttats samt namnet på och kontaktuppgifter till den som flyttat fordonet ska uppges i beslutet.

10 §

Ersättning för flyttningskostnaderna

Fordonets ägare eller innehavare är skyldig att ersätta myndigheten för de kostnader som ordnandet av flyttningen, flyttningen och förvaringen av fordonet samt förvaltningen medfört. Ersättningen fastställs för kommunens del enligt en taxa som godkänts av den kommunala myndigheten och för statliga myndigheters del i enlighet med lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

Har föraren använt fordonet olovligt, tas ersättningen ut hos föraren. Väghållaren för en enskild väg, ägaren till ett privat område och polisen är skyldiga att ersätta kostnaderna för flyttning av ett fordon som flyttats på deras begäran, om ersättningen inte kan tas ut hos fordonets ägare. Ersättning för flyttningskostnaderna för fordon som flyttats på grund av ett evenemang som ordnats på vägen eller vägområdet får tas ut hos den som ordnar evenemanget.

Den myndighet som utför flyttningen ska genom sitt ersättningsbeslut fastställa ersättningsbeloppet. Beslutet ska delges den ägare, innehavare eller förare som avses i 1 mom. genom vanlig delgivning i enlighet med förvaltningslagen (434/2003).

11 §

Uttag av ersättning

Ersättning får tas ut på det sätt som bestäms i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007). Kommunen är inte skyldig att överlåta ett fordon från ett upplag som avses i 3 § förrän kostnaderna enligt 10 § 1 mom. har ersatts, om inte fullföljdsdomstolen bestämmer något annat.

Den som fattar ersättningsbeslutet får av särskilda skäl bevilja förlängd betalningstid. Om det är uppenbart oskäligt att ta ut ersättning för kostnaderna, får ersättningen efterges eller ersättningsbeloppet sänkas. Har kommunen fått äganderätt till ett fordon, ska fordonets värde beaktas som avdrag när ersättningsbeloppet fastställs. Ett eventuellt resterande belopp ska återbetalas till fordonets förra ägare på dennas ansökan. Ansökan ska göras inom ett år från flyttningen.

12 §

Överföring av ett fordon i kommunens ägo

Om ägaren eller innehavaren inte inom 30 dagar efter det att han eller hon kan anses ha fått del av det lagakraftvunna flyttningsbeslutet hämtar ett fordon som flyttats till ett upp- lag, övergår fordonet i den kommuns ägo från vars område fordonet har flyttats. Ägan- derätten till skrotfordon övergår till kommu- nen då denna omhändertar fordonet.

13 §

Ändringssökande

Bestämmelser om sökande av ändring i beslut som avses i denna lag finns i förvalt- ningsprocesslagen (586/1996).

Helsingfors den 5 december 2008

Republikens President

TARJA HALONEN

14 §

Verkställighet och närmare bestämmelser

Kommunikationsministeriet ansvarar för den riksomfattande styrningen av de uppgif- ter som föreskrivs i denna lag.

Vägförvaltningen kan med stöd av ett avtal ge kommunen i uppgift att sköta de offentliga uppgifter som enligt denna lag ankommer på Vägförvaltningen eller själv sköta de offent- liga uppgifter som enligt denna lag ankom- mer på kommunen.

15 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 april 2009.

Genom denna lag upphävs lagen av den 28 februari 1975 om flyttning av fordon och nedskrotning av skrotfordon (151/1975) jämte ändringar.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

16 §

Övergångsbestämmelse

På fordon som har flyttats eller i fråga om vilka ett beslut om flyttning har fattats före denna lags ikraftträdande tillämpas de be- stämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Trafikminister *Anu Vehviläinen*

Nr 829

L a g

om ändring av 28 § i vägtrafiklagen

Given i Helsingfors den 5 december 2008

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 28 § i vägtrafiklagen av den 3 april 1981 (267/1981), sådan paragrafen lyder delvis
ändrad i lag 621/2003, ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir 3 mom., som följer:

28 §

Särskilda parkeringsförbud

får inte lämnas, förvaras eller läggas upp i
lager på en väg.

Fordon som inte faktiskt används i trafiken

Helsingfors den 5 december 2008

Denna lag träder i kraft den 1 april 2009.

Republikens President

TARJA HALONEN

Trafikminister *Anu Vehviläinen*

Nr 830

L a g

om ändring av 64 § i fordonslagen

Given i Helsingfors den 5 december 2008

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i fordonslagen av den 11 december 2002 (1090/2002) 64 § 2 mom., sådant det lyder
i lag 233/2007, som följer:

64 §

Anmälan av fordons registeruppgifter

kommunens ägo med stöd av lagen om flyttning av fordon (828/2008) eller om det av någon annan särskild anledning som inte är försäkringsrelaterad inte går att använda fordonet i trafik eller någon annanstans.

Anmälan om avställning kan inte göras i fråga om fordon i kategori L. Anmälan kan emellertid göras om fordonet har skadats, tillgripits, förts ut ur landet eller övergått i

Denna lag träder i kraft den 1 april 2009.

Helsingfors den 5 december 2008

Republikens President

TARJA HALONEN

Trafikminister *Anu Vehviläinen*

Nr 831

L a g

om ändring av 12 b § i lagen om förvaltningsdomstolarna

Given i Helsingfors den 5 december 2008

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 26 mars 1999 om förvaltningsdomstolarna (430/1999) 12 b § 1 mom.
3 punkten, sådan den lyder i lag 675/2006, som följer:

12 b §

Domförhet med en ledamot

Förvaltningsdomstolen är domför även
med en ledamot när den avgör fullföljdsärenden
som gäller

3) tillämpningen av lagen om flyttning av
fordon (828/2008), eller

Denna lag träder i kraft den 1 april 2009.

Helsingfors den 5 december 2008

Republikens President

TARJA HALONEN

Trafikminister *Anu Vehviläinen*

Statsrådets förordning

om arbets- och näringscentraler samt arbets- och näringsbyråer

Given i Helsingfors den 11 december 2008

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från arbets- och näringsministeriet, föreskrivs med stöd av 6 § och 11 § i lagen av den 5 december 2008 om arbets- och näringscentraler samt arbets- och näringsbyråer (796/2008):

1 §

Arbets- och näringscentralens organisation

Vid arbets- och näringscentralen finns ansvarsområden för sysselsättning och företagande, för innovationer och affärsverksamhet under internationalisering samt för landsbygd och energi. Vid centralen finns dessutom enheter som sammanbinder ansvarsområdena samt andra enheter.

Vid den arbets- och näringscentral som arbets- och näringsministeriet utser finns en enhet för informationsförvaltningsservice (Region ICT) för stöd- och utvecklingstjänster inom in informations förvaltningen för arbets- och näringscentralerna samt arbets- och näringsbyråerna. Enheten kan ha verksamhetsställen vid andra arbets- och näringscentraler samt arbets- och näringsbyråer som arbets- och näringsministeriet utser.

Närmare bestämmelser om centralens organisation utfärdas i arbetsordningen.

2 §

Arbets- och näringscentralernas verksamhetsområden och namn

Arbets- och näringscentralerna har följande verksamhetsområden:

1) Nylands arbets- och näringscentral omfattar verksamhetsområdena för Nylands förbund och Östra Nylands förbund,

2) Egentliga Finlands arbets- och näringscentral omfattar verksamhetsområdena för Egentliga Finlands förbund och landskapet Åland,

3) Satakunta arbets- och näringscentral omfattar verksamhetsområdet för Satakunta förbund,

4) Tavastlands arbets- och näringscentral omfattar verksamhetsområdena för Tavastlands förbund och Päijät-Häme förbund,

5) Birkalands arbets- och näringscentral omfattar verksamhetsområdet för Birkalands förbund,

6) Sydöstra Finlands arbets- och näringscentral omfattar verksamhetsområdena för Kymmenedalens förbund och Södra Karelen förbund,

7) Södra Savolax arbets- och näringscentral omfattar verksamhetsområdet för Södra Savolax landskapsförbund,

8) Norra Savolax arbets- och näringscentral omfattar verksamhetsområdet för Savolax förbund,

9) Norra Karelen arbets- och näringscentral omfattar verksamhetsområdet för Norra Karelen förbund,

10) Mellersta Finlands arbets- och näringscentral omfattar verksamhetsområdet för Mellersta Finlands förbund,

11) Södra Österbottens arbets- och näringscentral omfattar verksamhetsområdet för Södra Österbottens förbund,

12) Österbottens arbets- och näringscentral omfattar verksamhetsområdena för Österbottens förbund – Pohjanmaan liitto och Mellersta Österbottens förbund,

13) Norra Österbottens arbets- och näringscentral omfattar verksamhetsområdet för Norra Österbottens förbund,

14) Kajanalands arbets- och näringscentral omfattar verksamhetsområdet för Kainuu förbund, och

15) Lapplands arbets- och näringscentral omfattar verksamhetsområdet för Lapplands förbund.

3 §

Arbets- och näringscentralens ledningsgrupp

Centralen har en ledningsgrupp som ska behandla betydande och principiella frågor vid centralen.

Vid en tvåspråkig central utser ledningsgruppen inom sig en tjänsteman som ska ansvara för samordningen av den svenskspråkiga servicen.

4 §

Behörighetsvillkor för tjänster vid arbets- och näringscentralen

Behörighetsvillkoren för tjänsterna vid centralen är

1) för centralens direktör högre högskoleexamen, i praktiken visad ledarförmåga och ledarerfarenhet samt förtrogenhet med de uppgifter som hör till tjänsten,

2) för fiskerichefen lämplig högre högskoleexamen, i praktiken visad ledarförmåga och förtrogenhet med uppgifter inom fiskeriet.

5 §

Besättande av tjänster vid arbets- och näringscentralen

Centralens direktör utnämns av statsrådet.

Centralen utnämner övriga tjänstemän och anställer personal i arbetsavtalsförhållande.

För omplacering av lediga tjänster och befattningar kan arbets- och näringsministeriet förbjuda centralen att vidta åtgärder för att besätta en tjänst.

6 §

Beviljande av tjänstledighet samt vikariat vid arbets- och näringscentralen

Centralens direktör beviljas tjänstledighet av centralen, om det är fråga om tjänstledighet som en tjänsteman har rätt till enligt lag eller tjänstekollektivavtal, och i andra fall av arbets- och näringsministeriet. Centralens övriga tjänstemän och personal i arbetsavtalsförhållande beviljas tjänstledighet av centralen.

7 §

Arbets- och näringscentralen som företrädare för staten

Centralen kärar och svarar för staten samt bevakar statens rätt och fördel vid domstolar och ämbetsverk i alla ärenden som hör till centralens uppgifter, om inte en företrädare för arbets- och näringsministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, inrikesministeriet, Tekes, Landsbygdsverket eller Livsmedels säkerhetsverket sköter det.

Direktören, chefen för ett ansvarsområde, fiskerichefen och de tjänstemän som nämns i arbetsordningen har rätt att utan särskild fullmakt eller genom ett befullmäktigat ombud bevaka statens rätt och fördel vid domstolar och ämbetsverk samt vid förrättningar.

8 §

Delegationen för arbetskrafts- och näringsfrågor

I anslutning till centralen finns en delegation för främjande av arbetskrafts- och näringsfrågor, som centralen tillsätter för tre år i sänder. Centralens direktör är ordförande för delegationen. Efter att ha hört de berörda instanserna utser centralen högst 14 andra medlemmar i delegationen och en personlig suppleant för var och en av dem, så att de jämbördigt företräder de viktigaste arbetsmarknadsorganisationerna, de myndigheter som ansvarar för den regionala utvecklingen och centralens övriga viktiga samarbetspartner.

9 §

Prognostiserings- och upphandlingskommissionen

I anslutning till centralen finns en kommission för prognostisering av behovet av och upphandling av arbetskraftspolitisk vuxenutbildning och yrkesinriktad tilläggsutbildning för vuxna. Kommissionen tillsätts av centralen för tre år i sänder. Ordförande för kommissionen är centralens direktör eller den tjänsteman vid centralen som direktören utsett för uppdraget. Vice ordförande är den

medlem i kommissionen som representerar länsstyrelsen. Centralen utser högst tio andra medlemmar i kommissionen och en personlig suppleant för var och en av dem. I kommissionen ska länsstyrelsen, de viktigaste arbetsmarknadsorganisationerna samt centralen vara representerade, på det sätt som centralen bestämmer.

Kommissionen har till uppgift att koordinera prognostiseringen av utbildnings- och arbetskraftsbehoven på regional nivå när det gäller sådan arbetskraftspolitisk vuxenutbildning och annan vuxenutbildning som centralen upphandlar samt när det gäller sådan yrkesinriktad tilläggsutbildning som länsstyrelsen upphandlar. Kommissionen ska också följa hur utbildningsplanerna inom olika förvaltningsområden genomförs samt lägga fram förslag till hur prognostiseringen och upphandlingen kan utvecklas.

10 §

Behörighetsvillkor för tjänster vid arbets- och näringsbyrån

Behörighetsvillkoren för tjänsterna vid byrån är

1) för arbets- och näringsbyråns direktör högre högskoleexamen, i praktiken visad ledarförmåga samt förtrogenhet med de uppgifter som hör till tjänsten, och

2) för en psykolog psykologie magisterexamen eller högre högskoleexamen med däri ingående eller särskilt avlagt högsta vitsord i psykologi.

11 §

Besättande av tjänster vid arbets- och näringsbyrån

Arbets- och näringsbyråns direktör utnämns av arbets- och näringscentralen. Byrån anställer övriga tjänstemän och personal i arbetsavtalsförhållande.

Helsingfors den 11 december 2008

Näringsminister *Mauri Pekkarinen*

För omplacering av lediga tjänster och befattningar kan centralen förbjuda byrån att vidta åtgärder för att besätta en tjänst.

12 §

Arbets- och näringsbyrån som företrädare för staten

Arbets- och näringsbyråns direktör eller den som utsetts av direktören kärar och svarar för staten samt bevakar statens rätt och fördel vid domstolar och ämbetsverk i alla ärenden som hör till dess uppgifter, om inte en företrädare för centralen sköter det.

13 §

Beviljande av tjänstledighet samt vikariat vid arbets- och näringsbyrån

Arbets- och näringsbyråns direktör beviljas tjänstledighet av byrån, om det är fråga om tjänstledighet som en tjänsteman eller arbetstagare har rätt till enligt lag eller tjänstekollektivavtal, och i andra fall av centralen. Byråns övriga tjänstemän och personal i arbetsavtalsförhållande beviljas tjänstledighet av byrån.

14 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2009.

Den som är direktör för en arbetskraftsbyrå när denna förordning träder i kraft eller som vid fortbildningscentralen vid Tammerfors universitet har avlagt en examen som ger behörighet för tjänsten som direktör för en arbetskraftsbyrå innan denna förordning träder i kraft, är trots behörighetsvillkoren enligt 10 § behörig för tjänsten som direktör för arbets- och näringsbyrån

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Regeringsråd *Matti Ilonen*

Nr 833

**Skatteförvaltningens beslut
om skattefria resekostnadsersättningar under 2009**

Utfärdat i Helsingfors den 9 december 2008

Skattestyrelsen har med stöd av 73 § och 75 § 2 mom. inkomstskattelagen den 30 december 1992 (1535/1992), sådana som 73 § av dem lyder delvis ändrad i lagen 896/2001, beslutat:

1 §

Grunderna för och beloppen av resekostnadsersättningar som skall betraktas såsom skattefria vid beskattningen för år 2009 är de som nämns nedan i detta beslut.

2 §

Såsom resekostnader anses de utgifter skattskyldig haft för arbetsresa i Finland eller utomlands.

3 §

Med arbetsresa avses resa, som löntagare för utförande av till arbetet hörande uppgifter tillfälligt företar till särskild plats för arbetets utförande utanför den egentliga arbetsplatsen. Har löntagare på grund av arbetets art ingen egentlig arbetsplats, anses såsom arbetsresa resa som löntagare tillfälligt företar i arbetet från sin bostad till särskild plats för arbetets utförande.

Såsom arbetsresa anses inte löntagares resa mellan bostad och den egentliga arbetsplatsen och ej heller veckosluts- eller andra motsvarande resor mellan bostaden och det särskilda arbetsstället som gjorts under arbetskommandering.

Inom områden, där särskild plats för arbetets utförande till följd av arbetets för området kännetecknande kortvarighet ofta växlar, anses daglig resa mellan bostad och särskild

plats för arbetets utförande utgöra resa som endast berättigar till resekostnadsersättning avsedd i 7, 8 och 9 §, om löntagaren inte har egentlig arbetsplats. Löntagare är likväl berättigad till måltidsersättning som avses i 14 §, om han inte har möjlighet att utnyttja av arbetsgivaren anordnad arbetsplatsmåltid på särskild plats för arbetets utförande eller i dess omedelbara närhet.

4 §

Om arbetstagaren företar en resa till en sekundär arbetsplats för att där utföra sina arbetsuppgifter och resan företas på annat sätt än vad som anges i 3 § 1 mom., berättigar denna resa endast till en sådan färdkostnadsersättning som avses i 7, 8 och 9 § samt till en sådan logiersättning som avses i 16 §. Som sekundär arbetsplats betraktas ett ordinarie verksamhetsställe för arbetsgivaren eller ett samfund som hör till samma intressefär som arbetsgivaren, om det är beläget på en annan ort eller i en annan stat än den egentliga arbetsplats som skall betraktas som arbetstagarens primära arbetsplats.

Resor mellan den bostad som arbetstagaren är tvungen att använda sig av till följd av den sekundära arbetsplatsens belägenhet och den sekundära arbetsplatsen betraktas inte som resor som berättigar till ovan i 1 mom. nämnd färdkostnadsersättning.

5 §

Med egentlig arbetsplats avses plats där löntagaren arbetar stadigvarande. Har löntagare på grund av arbetets rörlighet ingen sådan plats där han stadigvarande arbetar, anses såsom egentlig arbetsplats den plats där han avhämtar arbetsorder, förvarar arbetsplagg, redskap och material vilka han använder i arbetet, eller annan i fråga om arbetets utförande motsvarande plats.

6 §

Med resedygn avses en tidsperiod om högst 24 timmar, som börjar då löntagaren beger sig på arbetsresa från sin arbetsplats eller sin bostad. Resedygnet slutar då löntagaren från sin arbetsresa återvänder till sin arbetsplats eller sin bostad.

7 §

Med färdkostnadsersättning för arbetsresa avses ersättning för rese-, plats- och sovplatsbiljetter samt andra med dem jämförliga till det egentliga resandet hörande oundgängliga kostnader.

Såsom färdkostnadsersättning anses även ersättning för transporterande av arbetsredskap och andra sådana föremål, som löntagaren måste föra med sig.

8 §

Maximibeloppet för resekostnadsersättning som erläggs för arbetsresa som löntagaren företagit med annat fordon än det som han äger eller innehar, är samma som det som framgår ur verifikat eller annan tillförlitlig utredning som trafikidkare givit och som löntagaren visar att han betalt för sina resekostnader.

9 §

Maximibeloppen för färdkostnadsersättningar för arbetsresa som löntagaren företagit med fordon som han äger eller innehar är:

Fordon	Ersättningens maximibelopp
bil	45 cent per kilometer, som höjs med

Fordon

Ersättningens maximibelopp

— 7 cent per kilometer för transport av släpvagn kopplad till bilen

— 11 cent per kilometer, när arbetets utförande förutsätter transporterande av en till bilen kopplad husvagn

— 21 cent per kilometer, när arbetets utförande förutsätter transporterande av en till bilen kopplad raststuga eller motsvarande tung last

— 2 cent per kilometer för transport i bilen av sådana maskiner eller andra föremål, vilka väger över 80 kilo eller är skrymmande

— 2 cent per kilometer, om löntagaren till följd av åligganden i arbetet transporterar hund i bilen

— 9 cent per kilometer, när arbetets utförande förutsätter bilfärder längs skogsbilvägar eller på andra för annan trafik avstängda vägbyggnadsarbetsplatser, för frågavarande kilometrars del

motorbåt, högst 50 hk	73 cent per kilometer
motorbåt, över 50 hk	108 cent per kilometer
snöskoter	99 cent per kilometer
terränghjuling	99 cent per kilometer
motorcykel	33 cent per kilometer
moped	17 cent per kilometer
annat fordon	10 cent per kilometer

Om i fordon som löntagare äger eller innehar reser även andra personer, vilkas befordran åligger arbetsgivaren, höjs de i 1 mom. avsedda ersättningarnas maximibelopp med 3 cent per kilometer för varje medföljande person.

Om löntagare, som har en i skatteförvaltningens beslut om beräkningsgrunder för naturaförmåner avsedd förmån att använda bil, använder sådan bil för arbetsresa och själv betalar bränslekostnaderna som förorsakas av resan, är maximibeloppet av bränslekostnaderna som skall ersättas honom 12 cent per kilometer.

10 §

Med dagtraktamente avses måttlig ersättning för de ökningarna av måltids- och andra levnadskostnader som arbetsresan förorsakar den skattskyldige. Till dagtraktamente räknas inte ersättning för resande eller logi.

11 §

Erläggandet av dagtraktamente förutsätter, att den särskilda platsen för arbetets utförande ligger på längre än 15 kilometers avstånd antingen från löntagarens egentliga arbetsplats eller bostad, beroende på från vilketdera ställe resan företagits. Den särskilda platsen för arbetets utförande skall dessutom ligga på längre än 5 kilometers avstånd både från den egentliga arbetsplatsen och bostaden.

12 §

Beroende på arbetsresans varaktighet är maximibeloppen för dagtraktamente följande:

Arbetsresans varaktighet	Dagtraktamentets maximibelopp euro
över 6 timmar (partiellt dagtraktamente)	16,00
över 10 timmar (heldag traktamente)	35,00
då resetiden överstiger det sista fulla resedygnet	
— med minst 2 timmar	16,00
— med mer än 6 timmar	35,00

Erhåller löntagaren under något resedygn fri eller i biljettpriset ingående kost, är maximibeloppet för dagtraktamente hälften av beloppen enligt 1 mom. Med fri kost avses i fråga om heldagtraktamente två och i fråga om partiellt dagtraktamente en fri måltid.

13 §

Maximibeloppen för dagtraktamente för arbetsresa utomlands är följande:

Land eller område	Dagtraktamentets maximibelopp euro
Afghanistan	57,00
Albanien	55,00
Algeriet	66,00
Amerikas Förenta Stater	63,00

Land eller område	Dagtraktamentets maximibelopp euro
New York City, Los Angeles, Washington DC, San Francisco	70,00
Andorra	59,00
Angola	94,00
Antigua och Barbuda	74,00
Argentina	40,00
Armenien	53,00
Aruba	49,00
Australien	62,00
Azerbajdzjan	56,00
Azorererna	45,00
Bahamas	60,00
Bahrain	64,00
Bangladesh	42,00
Barbados	59,00
Belgien	62,00
Belize	39,00
Benin	53,00
Bermuda	59,00
Bhutan	34,00
Bolivia	29,00
Bosnien-Hercegovina	44,00
Botswana	42,00
Brasilien	58,00
Britannien	71,00
London och Edinburg	77,00
Brunei	40,00
Bulgarien	54,00
Burkina Faso	38,00
Burundi	34,00
Centralafrikanska republiken	39,00
Chile	53,00
Colombia	47,00
Cooköarna	61,00
Costa Rica	45,00
Cypern	61,00
Danmark	67,00
Demokratiska republiken Kongo (f.d. Zaire)	68,00
Djibouti	47,00
Dominica	46,00
Dominikanska republiken	49,00
Ecuador	46,00
Egypten	53,00
Elfenbenskusten	69,00
El Salvador	47,00
Eritrea	30,00
Estland	53,00
Etiopien	38,00
Fiji	45,00
Filippinerna	49,00

Land eller område	Dagtraktamentets maximibelopp euro	Land eller område	Dagtraktamentets maximibelopp euro
Frankrike	66,00	Laos	35,00
Färöarna	53,00	Lesotho	36,00
Förenade Arabemiraten	63,00	Lettland	55,00
Gabon	60,00	Libanon	67,00
Gambia	37,00	Liberia	36,00
Georgien	49,00	Libyen	47,00
Ghana	46,00	Liechtenstein	70,00
Grekland	64,00	Litauen	49,00
Grenada	57,00	Luxemburg	65,00
Grönland	53,00	Madagaskar	44,00
Guadeloupe	50,00	Madeira	50,00
Guatemala	38,00	Makedonien	49,00
Guinea	41,00	Malawi	43,00
Guinea-Bissau	35,00	Malaysia	47,00
Guyana	38,00	Maldiverna	43,00
Haiti	51,00	Mali	48,00
Honduras	42,00	Malta	55,00
Indien	46,00	Marocko	61,00
Indonesien	53,00	Marshallöarna	39,00
Irak	55,00	Martinique	51,00
Iran	36,00	Mauretanium	50,00
Irland	67,00	Mauritius	46,00
Island	71,00	Mexico	58,00
Israel	66,00	Mikronesien	44,00
Italien	67,00	Mocambique	50,00
Milano	67,00	Moldavien	46,00
Jamaica	46,00	Monaco	66,00
Japan	83,00	Mongoliet	43,00
Jemen	50,00	Montenegro	48,00
Jordanien	68,00	Myanmar (Burma)	48,00
Jungfruöarna (USA)	36,00	Namibia	33,00
Kambodja	57,00	Nederländerna	65,00
Kamerun	46,00	Nederländska Antillerna	45,00
Kanada	66,00	Nepal	32,00
Kanarieöarna	55,00	Nicaragua	38,00
Kap Verde	40,00	Niger	39,00
Kazakstan	63,00	Nigeria	74,00
Kenya	50,00	Norge	67,00
Kina	62,00	Nya Zeeland	57,00
Hongkong	73,00	Oman	52,00
Macao	66,00	Pakistan	38,00
Kirgizistan	49,00	Palestina	53,00
Komorererna	40,00	Panama	46,00
Kongo	47,00	Papua Nya Guinea	42,00
Korea, Demokratiska folkrepubliken (Nordkorea)	66,00	Paraguay	31,00
Korea, Republiken (Sydkorea)	79,00	Peru	47,00
Kosovo	45,00	Polen	60,00
Kroatien	63,00	Portugal	63,00
Kuba	51,00	Puerto Rico	40,00
Kuwait	67,00	Qatar	63,00
		Rwanda	42,00

Land eller område	Dagtraktamentets maximibelopp euro	Land eller område	Dagtraktamentets maximibelopp euro
Rumänien	55,00	Vitryssland	51,00
Ryssland	48,00	Zambia	50,00
Moskva	78,00	Zimbabwe	58,00
Petersburg	62,00	Österrike	62,00
Saint Kitts och Nevis	60,00	Östtimor	42,00
Saint Lucia	73,00	Land, som inte nämnts särskilt	41,00
Saint Vincent och Grenadinerna	57,00		
Salomonöarna	35,00		
Samoa	43,00		
San Marino	48,00		
Sao Tome och Principe	49,00		
Saudiarabien	63,00		
Schweiz	67,00		
Senegal	42,00		
Seychellerna	69,00		
Serbien	53,00		
Sierra Leone	41,00		
Singapore	73,00		
Slovakien	58,00		
Slovenien	54,00		
Somalia	33,00		
Spanien	66,00		
Sri Lanka	38,00		
Sudan	55,00		
Surinam	33,00		
Swaziland	35,00		
Sverige	66,00		
Sydafrika	46,00		
Syrien	56,00		
Tadzjikistan	48,00		
Taiwan	60,00		
Tanzania	41,00		
Tchad	46,00		
Thailand	56,00		
Tjeckien	61,00		
Togo	52,00		
Tonga	39,00		
Trinidad och Tobago	63,00		
Tunisien	49,00		
Turkiet	57,00		
Istanbul	65,00		
Turkmenistan	59,00		
Tyskland	63,00		
Uganda	33,00		
Ukraina	65,00		
Ungern	58,00		
Uruguay	40,00		
Uzbekistan	59,00		
Vanuatu	38,00		
Venezuela	61,00		
Vietnam	49,00		

Dagtraktamente räknas enligt resedygn. Resedygnet är 24 timmar räknat från arbetsresans början eller från det föregående resedygnets slut.

Maximibeloppet för dagtraktamente fastställs enligt det land eller område där resedygnet utomlands slutar. Slutar resedygnet ombord på fartyg eller flygplan, fastställs dagtraktamentet enligt det land eller område, varifrån fartyget eller flygplanet senast avgått eller i fråga om avgång från Finland, där det först anländer.

Vid återresa till Finland har löntagaren rätt till hälften av det utlandsdagtraktamente som betalats för det senaste resedygnet, om den till arbetsresan använda tiden överskrider med mer än två timmar det sista fulla resedygnet som utgått på sista utländska territorium eller ombord på fartyg eller flygplan som avgått därifrån.

Överskrider den till arbetsresan använda tiden med mer än tio timmar det sista fulla resedygnet som utgått på sista utländska territorium eller ombord på fartyg eller flygplan som avgått därifrån, har löntagaren rätt till det utlandsdagtraktamente som betalats för det senaste resedygnet. Maximibeloppet för dagtraktamente vilket betalas för resedygn eller del därav, som börjat efter ankomsten till hemlandet, fastställs enligt 12 §.

Löntagaren är berättigad till dagtraktamente som fastställts för vederbörande land, om utlandsarbetsresa varat minst 10 timmar. Ifall den totala tid, som använts till arbetsresan är under 10 timmar erläggs dagtraktamente i enlighet med stadgandena om resor i hemlandet och till motsvarande belopp.

Har löntagaren under något resedygn erhållit kostnadsfri eller i biljettpriiset eller i hotellrummets grundpris ingående kost, utbetalas dagtraktamente nedsatt med 50 procent. Med fri kost avses i fråga om utrikesdagtraktamente två fria måltider.

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 833

Då arbetsresa företas utanför finskt territorium så, att arbetet för i Finland befintlig arbetsgivares räkning utförs under exceptionella förhållanden och löntagaren återvänder till finskt territorium till natten, och dagtraktamente inte erläggs för arbetsresan enligt 12 §, är maximibeloppet för ersättning som erläggs för arbetsresan med avvikelse från 1 mom. 16,00 euro.

14 §

Erläggandet av måltidsersättning förutsätter att dagtraktamente inte erläggs för arbetsresan och att löntagaren inte till följd av arbetets art har möjlighet att under sin måltidsrast inta sin måltid på sitt vanliga måltidsställe. Måltidsersättningens maximibelopp är 8,75 euro.

Måste löntagaren under arbetsresan inta måltider två gånger utanför sitt vanliga måltidsställe, och dagtraktamente inte erläggs för arbetsresan är måltidsersättningens maximibelopp 17,50 euro.

15 §

Maximibeloppet för logiersättning, som erläggs för arbetsresa utöver dagtraktamente, är det belopp, som av härbärgeringsrörelse utfärdat verifikat eller annan tillförlitlig utredning utvisar.

Helsingfors den 9 december 2008

Generaldirektör *Mirjami Laitinen*

Överinspektör *Merja Hartikka-Simula*

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 828—833, 2 ark

16 §

Maximibeloppet för logiersättning på grund av resa som företas till en sekundär arbetsplats uppgår till det belopp som utvisas av det av förplägningsrörelsen erhållna kvittot eller till ett belopp som kan anses vara skäligt på basis av tillbudsstående tillförlitlig utredning.

17 §

Erläggandet av nattresepenning förutsätter, att av till dagtraktamente berättigande rese-dygn minst 4 timmar infaller under tiden mellan kl. 21.00–07.00 och att arbetsgivaren inte ordnar kostnadsfritt logi för löntagaren och inte heller erlägger logiersättning eller ersättning för sovplats. Nattresepenningens maximibelopp är 10,00 euro.

18 §

Vad ovan bestämts om ersättning av rese-kostnader, tillämpas även på ersättningar som i lag stadgats såsom skattefria och som betalas till skattskyldiga som får sjöarbetsinkomst.

19 §

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 2009. Detta beslut tillämpas på arbetsresa eller en del därav som företas under år 2009.